

Největší český server o homeopatické léčbě

www.homeopatie.cz

číslo 6, ročník 1995

HOMEOPATIE

K. Whitneyová: Sen, pacient, lék str. 3
 Očkování str. 9
 T. Grinney: Melilotus str. 11
 H. Pokorná: Jirka str. 16
 Z. Škodová: Dva krátké případy str. 18
 Ekzém v obličejí u mladé ženy str. 19
 R. Růžička: Zkušenost s homeopatickým programem str. 32

Oznámení:

Hahnemannova nadace a London College of Classical Homoeopathy pořádají **letní školu klasické homeopatie** od 29.7. do 5.8.95 v Prudké u Tišnova. Filozofie, materia medica, práce s repertoriem, živé případy, konzultace. Cena: školné 1500 Kč, ubytování a strava 180 Kč/den, děti do deseti let 140 Kč/den. Možnost vegetariánské stravy. Při polopenzi se částka snižuje o 30 Kč. Délka kurzu 7 dní. Pobyt s rod. příslušníky možný. Děti hlídány. Ubytování v chatkách nebo stanech. Přihlášky a informace: Ing. Lenka Pelánková, Antonína Slavíka 13, 602 00 Brno, MUDr. Alice Nováková, tel.: 05/41223044, fax: 05/941697.

Školení londýnské Faculty of Homoeopathy

Londýnská Homeopatická fakulta je světově nejrenomovanější školící institucí. Její přednášky budou pokračovat začátkem roku 96 a budou rozděleny do kurzu pro pokročilé a méně pokročilé. Hlavní témata budou: rozbor případů zaznamenaných na videu, zkušenosti lékařů, praktikujících klasickou homeopatickou léčbu, nové poznatky o materii medicae. Lékaři obdrží certifikát Homeopatické fakulty a diplom IPVZ. Zájemci zašlou předběžnou přihlášku na adresu nakladatelství ALTERNATIVA. Detailní instrukce budou každému zájemci včas doručeny zhruba dva měsíce před začátkem kurzu. Cena šestidenního kurzu 3300 Kč.

Intenzivní homeopatické kurzy I., II., III., IV. podle modelu Rakouské homeopatické společnosti se konají v Kroměříži ve dnech 19. až 23. srpna. Přihlášky přijímá MUDr. Josef Kreml, Fügnerova 872/17, 767 01 Kroměříž, tel.: 0634/23717, 0634/24456.

HOMEOPATIE č. 6 . Jaro 1995. Vychází 4x ročně.

Redakční rada: MUDr. Pavel Běleš, MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Oldřich Chumchal, MUDr. Galina Krejčová, MUDr. Josef Kreml, MUDr. Libor Novák, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Radomír Růžička, MUDr. Luděk Ryba.

Redaktor Mgr. Jiří Čehovský

Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, redakce: Elišky Přemyslovny 380,

156 00 Praha 5, tel.: (02)592301 1.205, tel./fax: (02)4025961

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce.

Cena jednoho výtisku včetně poštovného je 35 Kč. Objednávku časopisu uskutečnite zasláním ceny čtyř čísel, t.j. Kč 140, složenkou typu C na adresu nakladatelství.

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 1865/1993 ze dne 29.9.1993

© Alternativa, 1994

Sen, pacient, lék

Kaaren Whitneyová

Převzato z časopisu The Homoeopath 56/95, přeložila T. Chudáčková

Úvod

Každý sen lze chápat v mnoha rovinách, ale hlavním smyslem snu je předat spícímu člověku zprávu o něčem, co pro něho bylo doposud neznámé.

Sny mi pomáhají rychleji a hlouběji poznat vnitřní psychické charakteristiky pacienta. Další velká výhoda je, že podle nich zjistím, jak zabral dříve předepsaný lék: sny po předepsání léku mohou souviset se skrytými stránkami osobnosti pacienta nebo s některými charakteristikami podaného léku. V obou případech si ověřím, zda lék zabral.

Všichni bychom jistě nejraději pracovali se sny, které by vedly přímo k rubrice správného léku. Takové případy se však stávají zřídka. Daleko běžnější je, že sen usměrní a potvrdí správnou volbu léku. Tak tomu bylo i v případě holčičky, které budeme říkat třeba Sára.

Případ Sárý

Poprvé přišla v šesti letech s astmatem. Neobyčejně bystrá, předčasně vyspělá a až přehnaně zodpovědná holčička.

Chovala se, jako kdyby byla matkou ona. Vedla v patrnosti, kde jsou klíčky od auta, co je potřeba nakoupit a kdy se má platit mlékaři. Prodělala dva velmi vážné noční astmatické záchvaty, v obou případech musela být hospitalizována. Její matka se tak bála, aby se záchvaty neopakovaly, že dávala Sáře ve spánku Ventolin, kdykoli jí připadalo, že dýchá „jako by mohla začít být dušná“ - pro každý případ. Trvalo jí dva měsíce, než se rozhodla vysadit Sáře Becotide, ale při jakémkoli náznaku obtíží jí ho zase hned nasadila.

Mezitím dostala Sára kvůli astmatu projevujícím se ve 4 ráno Natrum sulphuricum. Odrazilo se to v tom, že byla klidnější, méně neposedná, nebyla tak vystrašená a divoká, chodila dříve spát a neměla takovou žízeň. Pak vysadili Becotide úplně a ona začala být výrazně žárlivá. Připadalo jí, že ji nikdo nemiluje, chtěla utéci někam pryč a nakonec trhala květiny na kousky. Byla velmi podrážděná, když její matka políbila otce, cítila se odstrčená a zlobila se. Všechno se zhoršovalo, když jedla čokoládu nebo nějaké jiné sladkosti.

Viděla jsem, jak bez potlačení Becotidem se začíná objevovat pravá Sára a měla jsem z toho radost. Její matka však ne.

Dala jsem jí Stramonium 200C a pozorovala, jak se z ní stává zlostná holčička. Znovu se objevil ekzém potlačený v průběhu dřívějšího léčení. Astma a dušnost také ještě neustoupily, ale matka byla plně zaujata Sářiným špatným chováním. Přičítala jej na vrub tomu, že vysadila Becotide - a tak se k němu zase vrátila. Souhlasila jsem s tím, že změna Sářina vystupování byla způsobena vysazením Becotidu, ale podle mého názoru se tím dostávala na povrch část její opravdové osobnosti, což mohlo pozměnit její reakci na lék.

Když jsem viděla, že se její příznaky stále zhoršují, začala jsem jako většina homeopatů panikařit a znovu jsem jí předepsala Stramonium, tentokrát v potenci 1M. To bylo skvělé. Zmírnilo to celou situaci. Sára začala upřímně plakat, a to se v minulosti nestávalo. Přestala si kousat nehty, nervózně sebou škubat a už nebyla tak hyperaktivní.

Pak mi jednou její matka řekla o příznaku, který potvrzuje Stramonium - že se Sára může dotýkat kopřiv nebo strkat ruce do ohně a nepálí jí to, tudíž že necítí bolest.

V té době už byla znovu na Becotidu, a tak jsme se zase nikam nedostaly. Dostavil se ten dobrý výsledek po Stramoniu 1M nebo to bylo další potlačení Becotidem? Řekla jsem si, že počkám a uvidím.

Po několika měsících začala Sára zase být hodně žárlivá. Byla také neklidná a zmínila se o tom, že nemá ráda velké pavouky. Podle Vithoulkase spadá strach z pavouků pod Stramonium - potvrdilo se mi tudíž už několikrát.

Předepsala jsem jí Stramonium 10M a její matka si brzy všimla podstatných změn. Hned druhý den přestala být tak vystrašená a divoká. Zato si začala bezmyšlenkovitě hrát levou rukou se svými vlasy - to je symptom, který často dávám do souvislosti se Stramoniem stejně jako extrémní sepětí matky a dítěte, zvláště u dětí kojených déle než dva roky.

Sářina matka se stále ještě neodvážila úplně vysadit steroidy a tak jsem mohla jen čekat na příležitost a během konzultací jsem se snažila ji co možná nejvíc ovlivnit.

Až rok poté, co jsem začala Sáru léčit, zkusila její matka použít homeopatický lék. Sára měla akutní astmatický záchvat a ona jí podala Cuprum 30C, které zabralo během 4 minut. Přesto jí však o dva měsíce později znovu nasadila Becotide, když jí v noci začal suchý dráždivý kašel.

Začala jsem ztrácet trpělivost kvůli neustálým návratům k Becotidu a znovu jsem se nad případem zamyslela. Vzala jsem v úvahu to, že byla Sára pořád naštvaná, úzkostlivě pořádná, přehnaně zodpovědná,

potlačovala své emoce, bála se, že ji její blízcí opustí (vždycky přiměje svou matku, aby jí dala s sebou klíčky od auta, když jde na půl hodiny na kontrolu a matka na ni v autě čeká), propukaly u ní výbuchy destruktivity a moc jí chutnalo máslo a vajíčka.

Dala jsem jí Carcinosin 30C a asi po 14 dnech se objevila silná reakce připomínající chřipku. Zhruba za 10 dní po podání Carcinosinu se často vyskytuje horečka. Její matka sice tušila, že se tyto symptomy vztahují k podanému léku, ale dala Sáře antibiotika a to i přesto, že jsme spolu telefonicky mluvily.

Sára měla vysokou horečku, halucinace o pavoucích, blouznila a byla zmatená. Vlhce kašlala, ale nebyla dušná. Asi za 8 týdnů po této akutní reakci se jí vyrazila drobná červená vyrážka na břicho a pak se začala měnit její duševní podstata. Nebyla už tak úzkostlivě pořádná. Vlastně se z ní stala pěkně nepořádná holčička, vůbec ji nezajímalo, jak to kolem ní vypadá. Její matku to rozhořčilo, ale mně se ulevilo. Stávalo se z ní dítě.

O dva měsíce později zase začala být žárlivá, byla tak drzá na svou matku, že to bilo do očí a objevil se nový příznak - strach mluvit před lidmi. Chovala se dětinsky.

Vrátila jsem se ke Stramoniu 10M a výsledky byly dobré - přestala si cucat vlasy a neměla astma. Po podání Stramonium měla sen, který pro ni znamenal další krok kupředu. Poprvé si vlezla k rodičům do postele, dříve byla vždycky netečná a myslela si, že se musí se vším vypořádat sama.

Sářiny sny

Zdalo se mi o takové holčičce, ze které jsem měla nepříjemný pocit. Najednou jí vylezly oči z důlků úplně ven a vznášely se ve vzduchu. Pronásledovaly mě po pokoji, dívaly se na mě, upřeně na mě zíraly, pokoušely se mě obelstít a začarovat mě, mámu i tátu nějakým zlým kouzlem. Vypadaly trochu jako žabi vajíčka.

Měla i další sen vztahující se ke Stramoniu:

Objevil se obrovský drak. Byla tam se mnou maminka, aby mě chránila, ale utekla do auta. Já jsem tam zůstala sama.

Stramonium se často cítí úplně opuštěné a trpí preludem, že je samo na světě.

O dva měsíce později se Sářina matka, které jsem dala Arsenicum album, cítila schopná vysadit Becotide úplně. Následujících 8 měsíců se nevyskytly žádné závažné astmatické obtíže ani chorobná žárlivost. Často byla trošku drzá a když běhala nebo byla vzrušená, špatně se jí dýchalo, ale všechno se dalo bez problémů zvládnout.

V únoru přišla Sára se dvěma sny:

Josef (který si mě vždycky vybere, když hrajeme honěnou na hubičky) byl na hřišti a tak žárlil, že mi polil vodou růži, kterou jsem namalovala. Honila jsem ho, vůbec jsem z toho nebyla vyčerpaná a pořádně jsem ho praštila.

Je vidět, že určitá forma žárlivosti se znovu objevuje, pokud bereme vlastnosti všech lidí i věcí ve snech jako aspekty toho, komu se zdají.

Sářin druhý sen byl následující:

Byla jsem sirotek a starala se o mne zvířata. Chodila jsem do státní školy, která nebyla moc dobrá, ale nemusela jsem nic platit. Jednou tam přišel nějaký kluk s mečem a sedl si. Vyzval mě na souboj a pak jsme spolu zápasili. Každý den jsem se vracela k těm zvířatům samá rána a modřina. Sestavila jsem robota. Vzala jsem tomu klukovi meč a zničila jsem ho. Přestal chodit do školy. Já už jsem taky nechtěla chodit do školy. Musela jsem se učit (ve škole) a ta zvířata mě skoro ani neviděla. Tak jsem toho nechala (školy).

To, že je sirotek a starají se o ní zvířata, je Sářino velmi časté téma. Podle mého názoru je to další aspekt Stramonium.

Případalo mi, že pořád ještě nemám dost podkladů pro další předepsání, ačkoli její psychika už k tomu začínala dozrávat.

Začátkem března mi Sářina matka zavolala, že je Sára příšerně hysterická. Zase vystoupil do popředí strach z pavouků, který byl určitou dobu mnohem mírnější. Nakonec se matce podařilo Sáru uklidnit, ale stejně jsem jí poslala Stramonium 50M. Po podání léku nastalo mírné zhoršení, hrála si s vlasy, strkala si ruce do pusy, ale astma, špatná nálada ani žárlivost se neobjevily. Když jí pak jednou vlezl malý jasně zelený pavouček na obličej, vyvolalo to v ní spíš zlost než hysterii - což bylo další zlepšení ve vývoji jejich emocionálních reakcí.

Jednoho dne Sára sebrala sama malého pavoučka. Její matku to úplně ohromilo a hned mi zatelefonovala. V noci před tím, než se to stalo, měla Sára následující sen:

Do mého domu přijel na nějakou dobu ne moc hezký kluk. Choval pavouky, měl je v posteli a vůbec mu to nevadilo. Vzala jsem jednoho a strčila ho tomu klukovi do pusy - on začal ječet a já jsem se probudila.

Testovala si Sára ve svém nitru, jak je statečná? Sdělovalo její psyché, že sahat na pavouky je naprosto v pořádku? Určitě se tím hodně zabývala.

Na další kontrole si matka zoufale stěžovala, jak je Sára nepořádná, což zase potvrzovalo zlepšení její emocionální stránky. Pohovořila jsem s ní o tom, že Sára je dítě a ne zodpovědný dospělý a že její chování je naprosto normální a pro dítě přiměřené.

Potom došlo k mírné regresi co se týče její přehnané disciplinovanosti. Zdálo se jí, že přišla za svými rodiči do ložnice, ale nechtěla je budít.

Byla také nervózní z toho, že měla brzy začít chodit do jiné školy, a tak jsem čekala.

Pak měla noční můru o pavoukovi:

Byla jsem venku s jedním chlapečkem. Ten otevřel sáček s lupínky a z něho vylezl černý chlupatý pavouk. Málem jsem si ho strčila do pusy. Začala jsem křičet a probudila jsem se.

Matce připadalo, že se Sára začíná určitým způsobem osamostatňovat. Možná prožívá vnitřní konflikt kvůli tomu, že odchází z jedné školy a nastupuje do druhé. Ukazuje to zase všechno na Stramonium, nebo působí Stramonium už dříve podané? Není to jen očekávání skryté pod rouškou Stramonia?

Rozluštila jsem to, když mi pacientka řekla o svém dalším snu, kvůli kterému se rozplakala a šla za rodiči do ložnice:

Hana (od sousedů) se procházela v džungli. Její dospívající sestra ji tam nechala samotnou. (Opuštění). Hana šlápla na hada - jedovatého, nebezpečného, červenobíle pruhovaného. Hada se vztyčil. Hana začala křičet a had jí vlezl ústy až do žaludku. Když přestala křičet, zemřela.

Pořád se ještě vyskytovaly prvky Stramonia - opuštění, červená a bílá barva hada, křik. Ve většině jejích snů hrají v poslední době důležitou úlohu také ústa. Může to být skrytý sexuální element? V běžném životě se Sára začala hodně zajímat o sex, což silně podněcovaly různé zkruslené informace získané od jiných dětí.

Mohla jsem zůstat u Stramonia. Stále ještě hodně příznaků se k němu vztahuje, ale tenhle sen patrně signalizuje změnu. Už se v něm nevyskytuje pavouk, ale had. U pacientky se objevuje výrazný příznak předtuchy, přestože se ovládne a nedá na sobě nic znát.

Stramonium je důležitý lék v rubrice opuštěný, ale nevztahuje se k předtuchám. Argentum nitricum má obojí.

Argentum nitricum se soustavně objevovalo v mých poznámkách už dlouho. Za důležitý faktor také považují to, že Sárina matka je konstitučně Argentum nitricum.

Ale soudit se dá nejlépe podle praxe, výsledky musí potvrdit správnou volbu léku. V případě Sary to tak bylo.

Dala jsem jí Argentum nitricum 200C. Matka mi dala vědět, že Sára chodí do nové školy moc ráda. Dokonce už si s sebou nebrala medvídka každý den. Už si tolik nepotřebovala dodávat odvalu. (Já jsem dokonce o jejím medvídkovi ani nevěděla!)

Sára mi také oznámila, že chce, abych ji vyšetřila dříve než její matku. (Lidě typu Argentum nitricum obvykle neradi chodí na řadu první a nemají rádi nové věci.)

Řekla mi, že byla ten nejskvělejší začátečník v šachovém turnaji. Také mi sdělila, že před tím turnajem byla její matka nervóznější než ona sama. Dobrý postřeh.

V noci po turnaji se zdál Sáře tento sen:

Žila jsem s rodiči v Austrálii. Jednou po dešti jsem vyšla z domu a uklouzla v blátě. Spadla jsem do veliké a hluboké louže. U mých nohou se objevil velký stín. Byl to mořský had. Byl 7,5 metru dlouhý. Stáhnul mě do hlubiny. Bojovala jsem o život, ale nakonec jsem zemřela. Bylo půl osmé. Probudila jsem se a pocítila úlevu, že nejsem mrtvá. Šla jsem dolů do kuchyně, tajně jsem si vzala čokoládu a pak jsem se dívala na televizi.

Sára mi řekla, že se jí ten sen nelíbil, ale na osmileté dítě reagovala naprosto přiměřeně, dokonce tak, jak reaguje Argentum nitricum. Jedla čokoládu.

Od té doby, co dostala Argentum nitricum, nikdy neměla sennou rýmu. Mnohé se zlepšilo, jen ve snu „bojovala o život, ale zemřela“. Může se aspekt smrti vztahovat ke staré Sáře? Nezbývá než počkat, co se stane dál. Jisté však je, že se zmíněným snem se snadno vypořádala.

Zákony léčby platí. Sára už nemá astma, sennou rýmu ani žádné ekzémy. Její organizmus dobře zvládá emocionální výkyvy a celkově se Sára chová mnohem přiměřeněji svému věku.

Očkování

Převzato z The Homoeopath č. 56/94, přeložila T. Chudáčková

Aby se podařilo zabránit předpovídané epidemii spalniček, vyšplhá letos v listopadu částka vynaložená na program hromadné imunizace na sumu dvacet milionů liber. V rámci této akce budou očkovány všechny děti od 5 do 16 let, přestože 93% dětí už očkováno bylo a některé jiné prodělaly i opravdové spalničky.

Ministerstvo zdravotnictví vydalo letáky určené dětem školního věku, ve kterých jsou spalničky popsány jako „velice nebezpečná choroba... Spalničky mohou způsobit zápal plic, oslepnutí, ohluchnutí nebo dokonce poškození mozku. Spalničky mohou být i smrtelné.“ Používaná vakcína je podle nich bezpečná. „Miliony dětí na celém světě jsou každý rok takto očkované - a bez jakýchkoli závažných vedlejších účinků.“ Zodpovědný rodič nemá tudíž moc na výběr! Praktickým lékařům, kteří mají řešit problematické otázky a sledovat vedlejší účinky však zmíněné ministerstvo podává jiné informace. V souvislosti s tímto očkováním „se může u jednoho dítěte z deseti objevit mírná teplota a vyrážka, jedno ze sta může prodělat lehkou formu spalniček a u jednoho z tisíce se může vyskytnout vysoká horečka nebo křeče.“ (Pulse, 1.10. 94)

V časopise „Co vám lékaři neřeknou“ byly shromážděny důkazy o tom, že očkování proti spalničkám je neúčinné a přitom nebezpečné. Tento článek je sice stylizovaný jako výtka a mírně manipuluje statistickými výsledky, ale přesto je to významný protiargument propagandy ministerstva zdravotnictví. Například je v něm publikováno, že epidemie spalniček se vyskytují v téměř dokonale proočkováných komunitách a že poté, co bylo očkování zavedeno, se objevily spalničky s atypickými projevy - vážné formy onemocnění s úpornými komplikacemi. Jedna studie pojednává o spojitosti mezi slabými výsevy vyrážky (což je daleko běžnější od zavedení očkování) a zvýšeným výskytem degenerativních a autoimunitních onemocnění (Lancet, 5.1. 85). Dále je uvedeno, že starší děti, dospělí a kojenci jsou nyní mnohem náchylnější k onemocnění spalničkami než v době, kdy se ještě neočkovalo. Spalničková vakcína je dávana do souvislosti s nervovou hluchotou, encefalitidou, epilepsií, febrilními křečemi, Guillain-Barrovým syndromem a subakutní sklerozující panencefalitidou. Přeočkování je dokonce ještě méně účinné. Podle jedné studie prudce klesá hladina protilátek u očkovaných lidí již po několika měsících. Ve zmíněném článku je také vyzdvíženo příznivé působení vitamínu A podávaného během léčení spalniček. (WDDTY, září 94, Evening Standard, 28.7.94, Pulse, 1.10.94)

Výbor bezplatné právní poradny poskytl prostředky dvěma organizacím s právnickým zaměřením a pověřil je, aby zastupovaly přibližně sto rodin, které tvrdí, že jejich děti byly poškozeny očkováním proti spalničkám. Vakciny, kterých se to týkalo, byly v září 92 staženy z trhu. Tím dosáhly zmíněné rodiny určitého úspěchu a organizace JABS, která se touto záležitostí zabývala, uspořádala kampaň za náhradu pro poškozené. Čeká je však ještě hodně práce. (Pulse, 24.9.94)

Michel Odent objevil souvislost mezi očkováním proti černému kašli a zvýšeným výskytem dětského astmatu. Astma bylo následně diagnostikováno u 11% očkovaných dětí, kdežto jen u 2% dětí neočkovaných. (Pulse, 10.9.94)

Podle nových reforem v systému státní zdravotní péče mají lékaři naočkovat 90% dětí a jsou penalizováni, pokud to nesplní. Proto neustále přibývá rodin, které lékaři odmítají zařadit mezi své pacienty vzhledem k tomu, že se nechťejí podrobit očkování. Jedna studentka homeopatie popisuje v článku zaměřeném na homeopatické alternativy očkování, jak problematické pro ni bylo najít lékaře, který by ji a její rodinu přijal.

(Pozn. red.: Ve Velké Británii, stejně jako v Německu, Skandinávii a většině evropských zemí, není očkování povinné.)

Melilotus

Tony Grinney

Převzato z The Homoeopath 53/94, přeložila MUDr. Eva Adamovská

Melilotus officinalis (komonice lékařská) a Melilotus alba (komonice bílá) jsou blízce příbuzné rostliny a mají prakticky identické symptomy. Rostlina roste na polích, rumišťích a u cest, od nížin až po pahorkatiny.

Melilotus officinalis má velmi malé povislé kvítky, ale velmi pevný stonek - a obě tyto vlastnosti jsou klíčem k obrazu léku: jsou to plaší, stydliví jedinci, kteří se snaží neupoutat na sebe pozornost, ale pod povrchem mají vnitřní sílu. Rada malých léků v homeopatii se obtížně studuje, protože mají málo psychických příznaků, ale Melilotus má jasný obraz .

Na psychické úrovni je lék velmi podobný Stramoniu, se kterým se snadno zamění.

Lék má 7 klíčových aspektů, které jsou velmi důležité:

- 1) Sledovaný, pronásledovaný
 - Představa: zatčení, že mu hrozí
 - Představa: pronásledován, že je
 - Představa: sledován nepřáteli
 - Představa: sledován policií
 - Představa: odsouzen, že je
 - Strach: ze zatčení
 - Strach: z hrozícího nebezpečí
 - Představa: posedlí ďáblem, že všichni jsou
- 2) Uniknout

Uniknout: pokouší se, chce utéct, chce se schovat, protože je pře svědčená, že se každý na ni dívá (jediný lék)
 Uniknout: pokouší se
 Schovat se: děti se touží schovat a utéct (jediný lék)

3) Pozorovaný

Představa: že ji pozorují
 Strach: že se na ni budou dívat

4) Šeptání

Řeč: šeptání, říká, že si netroufá mluvit nahlas, že by ji to zabilo (jediný lék)
 Strach: mluvit nahlas, jako by ji to mělo zabít (jediný lék)
 Řeč: šeptání

5) Plachost

Plachost
 Plachost: ostýchavost

6) Domov

Představa: myslí si, že je pryč z domova
 Domov: touží jít domů
 Stesk po domově: nostalgie
 Nepoznává: svůj vlastní dům
 Nepoznává: své vlastní příbuzné

7) Zabít

Zabít: touží, vyhrožuje těm, kteří se přiblíží (jediný lék)
 Zabít: touží se zabít, náhlý impuls
 Zabít: touží, vyhrožuje

Rajan Sankaran používá termín „kauzální materia medica“, aby vysvětlil, jak u člověka vzniknou příznaky, odpovídající určité situaci. V případě Melilotus jde o situaci, kdy má člověk pocit, že je ve velkém nebezpečí, že je stále pozorován, sledován nebo pronásledován, že není bezpečný ani ve svém vlastním domově, aby přežil, musí se stát anonymní (plachost, šeptání).

V takových podmínkách by šlo o příznaky, odpovídající situaci. Jestliže má tyto příznaky člověk, který žije v jiných podmínkách, jde o patologii.

Jsou zde také dva obecné příznaky, kde je Melilotus jediným lékem:

Oblečení: těsné, jako by bylo, kolem hrudi

Slabost: vyčerpání z nedostatku vzduchu.

Oba tyto příznaky vyvolávají dojem situace člověka stísněného, omezovaného, který nemá dost prostoru k dýchání.

Ve fyzické oblasti se toto téma objevuje jako kongesce, překrvení, které je zlepšené krvácením z nosu nebo menses. Nejcharakterističtější jsou prudké explozivní bolesti hlavy (podobné Belladonně, Glonoinu, Sanguinarií), časté jsou také hemorrhagie a městnání krve (např. varikózní žíly) - opět téma „být omezován“ a zlepšovat se jakýmkoliv únikem.

Melilotus je také dobrým lékem proti záchvatům křečí, hlavně u dětí a při prořezávání zubů. Je vhodné o něm uvažovat v případě křečí po úrazu, hlavně po úrazu hlavy.

Případ:

Dobře stavěná žena, třicátnice, stydlivá, mluví velmi potichu. Přišla s řadou potíží a před 6ti měsíci byla 6 týdnů nemocná se selháním jater (byla žlutá). Výrazným příznakem byla nesmírná chuť na cukr, které muselo být vyhověno, jinak se o ni pokoušely mdloby. Tento příznak měla už od dětství a když to na ni přišlo, museli spolužáci běžet do obchodu a koupit jí bonbóny.

Každý den musí mít něco sladkého. Kdyby to neměla, začne mít bušivé pocity, jako těžký puls (Gener.: pulsace: vnitřní - Melilotus je tučně), což se zhoršuje fyzickou námahou, třese se na celém těle, cítí slabost v nohou, jako by měla omdlít, ale ve skutečnosti neomdlí.

Její současné potíže začaly poté, co otec emigroval a ona se cítila opuštěná, přestože byla vdaná a měla svou vlastní rodinu. Začala koktat a třásla se, když řídila auto (vzpomínala na dny, kdy otec řídil auto a ona, jako malá holčička seděla v bezpečí za ním, s pytlíkem bonbónů na klíně).

Pozoruhodné na této ženě byly její vzpomínky. Říkala, že si pamatuje své vlastní narození a občas mívá záblesky vzpomínek na svůj minulý život. Vzpomíná si, že se jako dítě (10ti letý chlapec) dostala do míst, kam obvykle nechodila, chytilo ji gestapo a dalo do koncentračního tábora. V táboře byla stará žena, která ji adoptovala a říkala: „Chci, abys byl šťastný“. V táboře měla ve zvyku běhat mezi budovami a snažit se, aby ji nezpозorovali, aby byla neviditelná. Jednou to přehnal a chytili ji. Vzpomíná si, že šla tmavou chodbou, dveře se za ní zavřely a ona nemohla zpět. Vpředu se chodba rozdvíjovala, doprava šla k plynovým komorám, doleva k pecím. Byl tam i únikový východ, ale byla tak poděšená, že se bála pokusit tudy projít.

Hodně v jejím současném životě má souvislost s těmito zážitky. Mluví šeptem. Jako dítě se „znenápkou studem“. Ve skupině nemohla mluvit - nikdy neřekla ani slovo. Jako studentka bydlela v bytě s jinými studentkami, a když je přišli navštívit přátelé, nemluvila s nimi. Chtěla se chovat přátelsky, ale byla příliš stydlivá aby se na cokoli zeptala.

Jeden sen se jí vrací každé 3 měsíce: je v polích, kde je spousta lidí, potřebuje jít na záchod, ale není kam, snaží se najít místo stranou od lidí, ale lidé jsou všude.

Má také strach jet, nebo jít někam kde to nezná, protože se bojí, že netrefí zpátky, ztratí se. Takže se v mnoha ohledech chová, jako by byla stále v koncentračním táboře.

Použité rubriky:

1. Uniknout, pokouší se, chce utéct a schovat se, je přesvědčená, že se na ni každý dívá (jediný lék).
2. Schovat se, děti touží se schovat a utéct (jediný lék)
3. Strach z hroziícího nebezpečí
4. Domov: touží jít domů
5. Zhoršení odpoledne
6. Plachost, ostýchavost
7. Představa: mesmerizovaná, že je , svým pastorem, který tu není.

Tento poslední symptom je třeba vysvětlit. Podle slovníku znamená mesmerizovaný - jak hypnotizovaný, tak okouzlený, nadšený. Pastor je duchovní, někdo, kdo má na srdci duševní, emoční a duchovní blaho svého sboru. Slovo pastor má také blízko k latinskému pater, což znamená otec. Takže je možno tuto rubriku chápat takto: okouzlená osobou, která se stará o její duševní, emoční a duchovní blaho, a která už tu není, aby jí byla oporou.

Když otec emigroval, třásla se a koktala a vzpomínala na bezpečí svého dětství, kdy sedávala v autě za otcem.

Zdálo se mi oprávněně smísit rubriky z minulého a současného života, protože ty minulé zážitky ji dosud ovlivňují. Indikovaným lékem byl jasně Melilotus, žádný jiný lék nebyl tak blízko, aby pokryl obraz symptomů.

Dostala Melilotus 1M.

Průběh:

Po měsíci měla zážitek pocitu, že je tažena tunelem, což bylo docela příjemné. Pocit, že může projít tmavým tunelem, aniž by zkameněla, byl pro ni osvobozující. PŘESTALA MÍT HLAD PO CUKRU. Tak dlouho bez cukru ještě nebyla. (Melilotus není v Repertoriu v rubrice „chuť na cukr“, ale tento případ jasně ukazuje, že by bylo vhodné uvažovat o dodatku k rubrice, pokud by to potvrdily i jiné případy).

Při myšlenkách na svého otce mívávala dříve pocit „copak jsem udělala špatně“, ale tento měsíc tyto pocity neměla.

Bolest hlavy byla jen jednou za měsíc.

Je méně hladová a pije méně tekutin.

Včera se cítila velmi klidná a pokojná.

Po šesti týdnech telefonuje: příznaky se vracejí. Dostala Melilotus 1M.

Po 2 měsících chuť na cukr po léku opět zmizela. Po dva týdny měla pocit, že je napůl člověk a napůl něco černého a strašného. Měla děsivý sen, že byla spřátelena na pikniku a jídlo se zkazilo, hemžilo se červy (Melilotus má příznak „šílenství, odmítá jíst“. V tomto případě ovšem pacientka nebyla šílená). Bolesti hlavy se vrátily a znovu pominuly. Má pocit, že jak pokročila v tunelu, tunel je kratší, širší a světlejší.

Celý měsíc je našťvaná, zlobila se na matku, že dala přednost kariéře před rodinou. Vzpomíná si, že jako dítě něco říkala a matka jí řekla: „Co to plácáš za nesmysly!“.

Po 3 měsících si uvědomila, že měla z otce strach. Hněv na matku přešel. Poznala, že dělala pro svou rodinu co mohla. Teď viděla při meditaci Madonu, kojící dítě a měla sladký pocit: „Já jsem to dítě“.

Po 4 měsících - o Vánocích se jí vrátila chuť na cukr. Měla 2 děsivé sny: jeden o skupině německých důstojníků, druhý o tom, že se nemůže dostat domů, čeká na autobus, ale ten nejede, volá taxi, ani to nepřijíždí až nakonec ji svezl nějaký přítel. 10 dní před návštěvou homeopata si vzala Melilotus 10M.

Při meditaci mluvila s otcem, řekla mu, že poté co odejel, hodně truchlila a od té doby jí není dobře. On odpověděl: „Proto jsem právě odejel. Když pláčeš, vím, že mě máš ráda“. Rozhodla se, že už „tuhle hru hrát nebude“ a cítila se pak silnější. Už myslí jen na hezké věci v souvislosti s matkou. Ještě stále má strach z hladu. Uvědomuje si, že užívala cukr jako náhražku lásky.

Pacientka pokračuje v léčbě.

Tento případ ukazuje, jak Melilotus pomáhá rozmotávat složitosti pacientčina života. V současné době stále pracuje s problémy svého nynějšího života, dříve než bude moci překonat účinky života minulého. Navzdory její plachosti mi síla její povahy a naladění na duchovno umožnily vidět jasný obraz Melilotus. Budu za to vždycky vděčný.

Tony Grinney RSHom praktikuje v Mersyeside a spolupracuje s AMURT, homeopatickou klinikou v Bukurešti.

Naše kazuistiky

Jirka

MUDr. Hana Pokorná

Již delší dobu se chystám napsat nějakou kazuistiku, dokonce jsem již dvakrát začala, ale nakonec vždy váhám, zda je efekt léčby dostatečně průkazný a dlouhodobý. Tento pacient mi ale udělal skutečně radost.

Když se matka objednávala se svým devítiměsíčním synem Jirkou na vyšetření a sdělila mi diagnózu, měla jsem z toho trochu strach. Dítě má prý recidivující otitidy, imunodeficienci, pro kterou dojíždí na kliniku do Prahy, a astma. Při představě reverzních symptomů astmatu u takto malého dítěte, navíc vzdáleného 50 km od mé ordinace, jsem měla skutečně obavy.

Anamnéza:

Během těhotenství se matka rozvedla. V těhotenství zjištěn těhotenský diabetes, porod proveden císařským řezem.

Nyní je Jirkovi devět měsíců, nestaví se, začíná lézt, první zuby se objevily před měsícem. Prakticky od narození má hustou zelenou rýmu. Ve věku jednoho měsíce se objevila první otitida - pravostranná. Obtíže začaly v pozdních odpoledních hodinách. Od té doby se objevila recidiva střídavě na obou uších aspoň osmkrát. Otalgie začíná opět většinou v pozdním odpolední. Měsíc po první otitidě onemocněl zánětem průdušek se spastickou složkou. Bronchitické problémy se objevují zvláště za střídavého či vlhkého počasí, zhoršení nastává pozdě odpoledne. Pediatr stanovil diagnózu - astma bronchiale. V současné době léčen Zaditenem, inhalačně Inthal, testován na alergologii, imunologické testy prokázaly imunodeficienci.

Podle matky jako malý stále plakal „asi hlady“, i v současné době je velmi protivný pokud má hlad. Nadýmání je častým problémem.

Anamnéza s velmi mladou matkou se odevírala velmi obtížně. Údajů pro stanovení léku bylo relativně málo. Mimo již výše uvedená fakta zaujal mě však stařecký výraz obličeje, který mi potvrdil indikaci léku Lycopodium.

Vzhledem k nasazené alopatické léčbě a nemožnosti rychlé kontroly, rozhodla jsem se podávat Lycopodium CH9 rozpuštěné ve vodě současně s alopatickými léky. Matce jsem řekla, že lék má užívat pokud nenastane zhoršení či zlepšení, nejdéle ale 10 dnů. Asi za 14 dnů mi telefonovala, že Jirka má opět otitidu se zhoršením střídavě na l.sin a l.dx uchu a „nechce přestat“. Dle mé rady „to nijak neléčí“. Na dotaz, kdy vysadila lék odpověděla, že ho ještě podává. Doporučila jsem Lycopodium okamžitě vysadit a domluvily jsme si kontrolu za dva dny u mne. Na schůzku se ale nedostavila a já už viděla dítě v některé nemocnici s nitrolebeční komplikací otitidy. Večer však telefonovala babička, že maminka Jirky má angínu a že „kluk je vlastně úplně dobrý a z uší už mu vůbec neteče“.

Asi za šest týdnů po nasazení léku jsme se sešly na kontrole. Již první slova matky byla hřejivá: „Paní doktorko, my z něj máme takovou radost, on udělal takový pokrok ve vývoji, postavil se a hned zkouší

první krůčky okolo nábytku a také začal říkat máma. Navíc rýma je podstatně slabší a vůbec nemá kašel, ač je jeho doba“. Odešla s Lycopodium CH 15 s tím, že ho má podat, jestli se stav zhorší a pokud možno snižovat dávku alopatick.

Za necelý měsíc volala, že malý začíná mít opět svůj kašel. Doporučila jsem podat další dávku - tedy Lycopodium CH 15. Tentokrát telefonovala již za 4 dny, že se stav zlepšil a lék jsme vysadily.

Po nějaké době se telefon ozval znovu a maminka radostně hlásila, že malý má již tři týdny vysazené veškeré alopatické léky a je zcela bez obtíží.

Od té doby uplynuly ještě 2 měsíce.

Od prvního podání homeopatického léku uplynulo půl roku.

Dva krátké případy akutního použití homeopatie v rodině

Mudr. Zuzana Škodová

Mám dva syny, šestiletého Michala a čtyřletého Vítko. Samozřejmě jako téměř v každé homeopatické rodině má každý svůj konstituční lék. Ale v těchto dvou případech jsem mohla ocenit zázrak homeopatie v akutní situaci.

Když byly Vítkovi téměř dva roky, bylo to v únoru, stala se nám příhoda, která mohla být osudná. Děti si hrály na zahradě, bylo asi 10 stupňů na slunci a na okrasném bazénku byla ledová krusta. Zdálo se mi, že již delší dobu slyším jakýsi křik, který nepůsobil jako obvyklé hádky kluků. Nikde jsem je neviděla. Běžím k bazénku a tam k mé hrůze vidím stát Vítko v ledové vodě a celého od bahna. Nevím, jak dlouho tam mohl být, ale pár minut určitě. Popadla jsem ho, svlékla z mokrého oblečení, umyla a snažila zahřát pod peřinou. Celý se klepal, evidentně byl v šoku a začínal pomalu blednout. Co teď? Naštěstí mě napadla spásná myšlenka: ACONITUM - šok a nedobrovolná ledová koupel. Po dvou dávkách D 30 během 10 minut se začal Vítek prokrvovat a za půl hodiny již vesele běhal. Neměl tenkrát ani rýmu.

Druhý případ se stal Michalovi kdy přišel ze školky a strašně ho bolela hlava. Bylo mu na zvracení a posléze se ukázalo, že jej ostatní kluci srazili na zem a on se uhodil do hlavy. V bezvědomí snad nebyl, ale vypadalo to na lehký otřes mozku. Byl velmi unavený a chtělo se mu spát. Podala jsem ARNIKU 1M a během jedné hodiny byl Michal bez obtíží.

V obou případech byl nástup účinku léku tak rychlý, že není možno hovořit o náhodě a ušetřila jsem si mnoho strachu, vyšetření, či dokonce hospitalizace v nemocnici.

Ekzém v obličejí u mladé ženy

MUDr. Zuzana Škodová

V březnu 1994 ke mně přichází mladá 22 letá žena pro úporný ekzém v obličejí. Je doporučena svou matkou, která je již u mne v léčení.

Její problém začal již v kojeneckém věku, kdy se jí objevilo podráždění kůže po dudlíku, nejprve kolem úst, později rozšířeno po celém obličejí se střídajícími se údobími zhoršení nebo zlepšení při použití mastí s kortikoidy. Ve 3 letech diagnostikováno jako atopický ekzém. Byla zařazena do jakéhosi dermatologického výzkumu - aplikována neznámá látka, po které ekzém zmizel. Znovu se objevil v pubertě, kolem 14 let a zároveň zjištěna polyvalentní alergie na streptokoky, prach, peří a kočky. Od té doby s mírnými změnami trvá dosud. Objektivně je obličej červený, suchý, zhoršení začíná na bradě a okolo úst, nosu, pak se šíří na dolní část obličejí. Někdy šupinky, až krvácející ranky, hnisání a po něm jizvičky. Na čele akné.

Mívá na podzim chřipky bez teplot s kašlem a bolestí v krku, jiná onemocnění neuvádí.

Z jídel má ráda zeleninu, sladkosti, čokoládu !!, mořské ryby, hodně pije, asi 3 litry denně, především studenou minerálku nebo džus, v létě s ledem. Cítí se dobře v teple, má ráda slunce, ale na spaní potřebuje chlad, pleť jí zlepšuje čerstvý vzduch, hlavně u moře.

Je náměsíčná, cítí se špatně v době úplňku, povídá nahlas ze spaní, má živé sny, ráno si nic nepamatuje. Mívá strach ze tmy, z hororů, kolem 14 let se velmi bála strašidel, štítí se hmyzu - nočních můr. V dětství měla strach z toho, aby nebyla odložena (po smrti babičky). Říká o sobě, že je náladová, velmi závislá na počasí, když je smutná, pláče a hledá útěchu u přítele, chce „pochovat“. Pláče také u TV, při četbě knih, umí ale i křičet. Žije s matkou, která je ale provdána do zahraničí, takže žije i delší údobí zcela samostatně. Studuje ekonomickou školu a zároveň pracuje jako tlumočnice, je velmi společenská a má mnoho zakázek. Pokud je matka doma, „jde jí na nervy“, protože se o ni bojí a dělá jí scény, když jde večer někam do společnosti. Otec jí zemřel, když jí bylo 7 let, v téže roce babička z matčiny strany. Obě úmrtí nesla velmi těžce, ale byla na pohřbech a pamatuje si, jak prožívala svůj smutek. Když jí bylo 13 let, matka se provdala do ciziny, takže i ona tam několik let žila. Asi před 6 lety došlo v domě, kde tenkrát žily, k výbuchu plynu, zasypalo ji to, ale nic se jí nestalo, brala to „jako docela dobrou srandu“. Asi za čtvrt roku poté začala mít pocit, jakoby ji něco tahalo za vlasy na temeni, tento pocit později odezněl.

Celkově z ní mám pocit, že má o sobě docela dobré mínění, je dosti ctižádostivá, ale dovedu si ji představit jako vrtošivou a náladovou. Je velmi hezká, jemná, ale čišší z ní síla a dobrá nálada, je velmi vstřícná a snadno jsme spolu navázaly kontakt. Nejvíce jí vadí ekzém v obličeji proto, že je nucena se pohybovat často ve společnosti a cítí handicap.

Terapie:

Phosphorus LM 1 kapka do 200 ml destil.vody, dynamizovaná dle P. Chappella.

Lék vybírám spíše dle esence a potvrzují repertorizací: sangvinický temperament, touha po společnosti, velmi citlivá, touží po utěšování, somnambulismus, mnoho strachů, velká žízeň na studenou vodu, ryby.

1. kontrola - duben: brala 1 lžičku roztoku denně asi 4 dny do první reakce, poté vysadila. Obličej se začal lehce zlepšovat, po 14 dnech se objevily červené až hnisavé papulky na stehnech, zmizely asi po 3 dnech spontánně. Celkově má pocit, že je klidnější.

2. kontrola - květen: zlepšování stále pokračovalo, ekzém přetrvává kolem nosních křídel, má nyní asi 14 dní pocit, že se nic neděje. Terapie : Phosphorus 30 CH 3 glob. jednorázově.

3. kontrola - srpen: ekzém zmizel i kolem nosu, přes léto vše v pořádku. V minulém měsíci zemřel dědeček a objevil se znovu ekzém kolem nosu i v nosních dírkách. Terapie: Phosphorus D200 .

4. kontrola - březen 1995: referuje, že v po poslední terapii ekzém úplně zmizel, objevil se zase v prosinci, ale postupně sám odezněl a měla tytéž příznaky jako na začátku léčby - hnisavé papulky na stehnech, přechodně několik dní. Celou tu dobu nebyla vůbec nemocná, přestože byla pracovně velmi zatížena. V poslední době má opět pocit svědění kolem nosu, ale pleť je jinak čistá, ráda by dostala další dávku. Terapie: Sac.lac. jednorázově. Odchází spokojena a zatím se od té doby neozvala. Květen 1995.

Zkušenost s homeopatickým programem

MUDr. Radomír Růžička

Během různých homeopatických seminářů se občas hovořilo o počítačových diagnostických programech. Jak už bývá v našem zeměpisném pásmu obvyklé, názory na jejich použitelnost a přínos v praktickém životě homeopata se různily již v době, kdy nikdo z diskutujících neviděl žádný takový program v činnosti. Jelikož názory bývají nejlevnějším a nejméně spolehlivým artiklem na světě, neboť jich zcela zdarma můžete obdržet na nejrůznější témata velké množství, nejspolehlivější cestou zůstává přesvědčit se sám. Donedávna to ovšem bylo téměř nemožné, neboť i když byl případně člověk orientován v odborné terminologii zahraničních programů jazykově, těžko by překonával bariéru cenovou. Tyto překážky budou v nejbližší době překonány, neboť již je k dispozici homeopatický diagnostický program v češtině a za dostupnou cenu.

Nazývá se KENT a každému praktikujícímu homeopatovi je tudíž jasné, z jakých pramenů jeho tvůrci vyšli. Neobsahuje však již chyby, které vznikly při prvním překladu repertoria. Program pracuje v systému Windows a jeho současná verze obsahuje Repertorium J.T.Kenta v jeho obvyklém rozsahu 1300 stran. Podle autorů programu má být ještě doplněn dvěma tisíci stran českého překladu Materie mediky od Kenta, Pulforda a Boericka. Už teď se jedná o program velice rozsáhlý i z hlediska jeho dalších charakteristik. Pracuje s více než 20.000 symptomy a 600 homeopatickými léky a vyhodnocuje až 26 symptomů najednou.

Pokud si alespoň trochu dovedete ohočit počítač a komunikace s ním vám nedělá zásadní obtíže, můžete si „Kenta“ hravě vyzkoušet. Brzy pochopíte, že ve Vaší praxi došlo k převratné změně. Zcela vynechávám naši vývojovou fázi téměř bez literatury s přednáškovým zmatkem v hlavě, kterou jsem nazýval fází „intuitivního homeopata“. Srovnávat lze pouze s obdobím, kdy již bylo možno pracovat s knižním Repertoriem. To se již k intuici (která zůstane nezbytnou i při existenci toho nejlepšího počítačového programu) přidalo zpřesňující, leč nekonečné prokousávání se symptomy v Repertoriu a ještě zdouhavější počítání léků podle jejich výskytu a stupně. „Kent“ to udělá za vás tak rychle, že hodinová práce s Repertoriem se zredukuje na pár minut a o to víc času můžete věnovat anamnéze a pacientovi. Podstatná je rychlost a přesnost, která umožní rozsáhleji používat i velkých rubrik typu BŮLEST nebo VYRÁŽKA, které většina z nás nerada užívala pro nutnost počítání obrovského množství léků a špatnou orientaci v nich.

Nyní k praktickému užití. Po představení loga programu můžeme vybrat z nabídky KARTOTÉKA a REPERTORIZACE. Vše ovládáme myší (lze i klávesami). Po potvrzení výběru KARTOTÉKA se na obrazovce objeví seznam pacientů podle abecedy, jejich adresy a rodná čísla. Doplnění nových pacientů, vyhledávání atd. je podobné jako v řadě jiných zdravotnických programů. Z kartotéky můžeme přejít do VYŠETŘENÍ, ANAMNÉZY nebo REPERTORIZACE. Repertorium je rozděleno podle kapitol shodně s knižní předlohou, kapitoly jsou graficky přehledně znázorněny a je možno volně přecházet z jedné do druhé. Po přihlášení konkrétní kapitoly se na obrazovce objeví abecední seznam symptomů. Symptomy označené hvězdičkou mají ještě další členění, po potvrzení neoznačeného symptomu se na obrazovce objeví nabídka léků v abecedním pořádku. Další funkcí je seřazení léků podle hodnoty, přičemž léky 3. stupně jsou odlišeny červeně, 2. stupně zeleně a 1. stupně šedou barvou. Pak může následovat potvrzení léků nebo návrat do kapitoly bez potvrzení. V kterékoliv fázi repertorizace můžete přecházet z jedné kapitoly do druhé nebo zvolit funkci PŘEHLED. Potom se na obrazovce objeví přehled léků, které v daném případě přicházejí v úvahu, a to v dvojím řazení - podle výskytu, nebo podle součtu hodnot. Také je možno zvolit grafické zobrazení. Dalšími důležitými funkcemi jsou snížení hodnoty polychrestů, a v důsledku toho posílení významu tzv. malých léků. Je zde možnost přidání hodnoty významnému symptomu, vyhledání rubrik, kde je lék ve 3. stupni, nebo kde je uveden jako jediný. Jako velmi přínosnou vidím možnost vyvolat okno s anamnézou v kterékoliv fázi repertorizace, listovat v něm a doplňovat zápis. Anamnézu můžete zapisovat přímo do programu a uchovávat ji na disku. K celé práci s pacientem tedy nepotřebujete tužku a papír, což jistě uvítá značné procento lékařů vzhledem ke známému vztahu k papírové dokumentaci. Veškeré údaje můžeme pochopitelně nechat vytisknout. Značně jsem ocenil funkci, umožňující vyhledání všech rubrik, v nichž se vyskytuje slovo, které chcete nalézt. Máte třeba pacienta, který se nemůže ani podívat na nůž, protože má prazvláštní strach, že se jím bodne. Necháte slovo nůž vyhledat v kapitole Mysl a okamžitě vidíte pět rubrik, kde slovo nůž (často dost schované) je. Z nich dvě se hodí na tohoto pacienta. Podobně si můžete počínat se slovem spála, výtok nebo jakýmkoliv jiným. Dovedu si představit, že je tato pomůcka zvláště vítaná pro začátečníka, který ještě přesně neví, co kde hledat.

Po praktickém vyzkoušení „Kenta“ mohu tedy vyslovit svůj názor. I když k obrazu do hloubek lidských archetypů vnořeného homeopata patří jistá nadřazenost nad technickým pokrokem lidstva, v tomto případě bych radil mírné sestoupení na zem. Nejde totiž o to, že by vám počítač bral tvůrčí aktivitu a řešil za vás problémy vašich nemocných. V žádném případě nezpochybní ani nutnost určitého intuitivního přístupu k jednotlivým příběhům, nevezme vám váš talent. Vykoná za vás pouze onu nejmechaničtější a nejméně tvůrčí část vaší práce, tedy vyhledávání léků a jejich sčítání. Provede to tak rychle a přesně, že vám zůstane mnohem více času na to, co vás na homeopatii baví. Myslím si, že uvedením počítačového diagnostického programu KENT do praxe dojde k dalšímu velmi významnému posunu v kvalitě a úrovni homeopatie v českých zemích. Všem kolegům, kteří se homeopatií zabývají opravdu do hloubky v její klasické holistické a tudíž konstituční podobě přeji, aby se jim s „Kentem“ pracovalo dobře a aby jim zpříjemnil chvíle strávené v ordinaci.

Literatura

Dr. Randall Neustaedter:

Problémy s očkováním

Některé vakcíny mají negativní vedlejší účinky na organismus a mohou způsobit dlouhodobá poškození zdraví. Americký lékař uvádí u každé (i u nás používané) vakcíny různá pro a proti. Dr. Neustaedter je homeopatický lékař a jako nejvhodnější imunizaci a prevenci nemocí doporučuje homeopatii. V podstatě vyjadřuje tradiční pohled homeopatů na očkování, avšak s novými argumenty. 140 str. 65 Kč. Již vyšlo.

William a Oscar Boericke: Homeopatická Materia Medica s Repertoriem

Kniha dvou amerických lékařů je jednou ze světově nejužívanějších v současné homeopatické praxi. Obsahuje popis téměř osmi set léků. Jedná se o popis stručný a výstižný, zahrnující všechny podstatné znaky léků. Určena pro všechny školy homeopatie. Obsahuje i mnoho tzv. osvědčených indikací. V témž svazku je připojeno přehledné Repertorium, tabulkový seznam symptomů a léků, dané symptomy postihujících. Pro rychlou orientaci v případě a pro klinickou praxi. Umožňuje ve větší míře vyhledat lék i na základě diagnózy klasické medicíny. 1000 str. Cena 850 Kč. Zlatý potisk. Pevná vazba. Právě vyšlo.

Peter Chappell: Homeopatická samoléčba

Přehledná příručka pro začátečníky stejně jako pokročilé. Umožňuje předepsat konstituční lék na základě poměrně malého počtu údajů, převážně podle klíčových symptomů myslí. Tyto symptomy jsou vybrány tak, aby nedocházelo k záměně s jinými. Připojeno stručné repertorium a materie medika, založené na nejvýznamnějších symptomech myslí. Popis léků a metody léčby. 230 str. 95 Kč. Již vyšlo.

Knihy, program Kent nebo jen jeho demoverzi lze objednat písemně na adrese: **Nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5**, nebo telefonicky na č. **02/592301 1. 205** nebo faxem na č. **02/4025961**. Obdržíte poštou na dobírku.

KENT

Diagnostický homeopatický program v českém jazyce

Pro Windows

**Pro všechny školy homeopatie. Mimořádně vhodný
pro holistickou léčbu.**

Více než 20 000 symptomů a více než 600 léků.
Velmi rychlé vyhledávání symptomu stiskem počátečních písmen
Automatické vyhledání všech rubrik, v nichž se vyskytuje zadané slovo
Okamžité stanovení indikovaných léků
Zápis vyšetření a karty pacienta do programu, zálohování,
automatické řazení, tisk
Mnoho nejrůznějších funkcí usnadňujících a zpřesňujících stanovení léku (plně srovnatelných s
možnostmi zahraničních programů)
Jednoduché ovládání a *mnohonásobně vyšší rychlost* než při
klasické práci s knihou
„Práce se stává hrou“, řekl jeden z lékařů, testujících program
Program vychází z opravené a upravené verze českého překladu Kentova Repertoria
Společný produkt nakladatelství Alternativa a softwarové firmy
Medisoft International

Vhodný pro PC 386 a vyšší, s minimální konfigurací 4 MB RAM, (doporučeno 6 MB RAM), program
vyžaduje pro svou instalaci
20 MB volného místa na pevném disku.
Cena kompletního programu 12 000 Kč.
Cena funkční demoverze 130 Kč.

Program lze objednat na adrese nakl. Alternativa.

KENT - krok do 21. století